

N:o 27.*Af Herr Gustaf Jonsson: Om ändring af 17 kap. 29 § Rättegångsbalken.*

Hvar och en af Riksdagens ledamöter har sig säkerligen noggsamt bekant, hurusom det är ett bedröfligt faktum, att tidsandan mer och mer minskat helgden af de genom lag föreskrifna eder vid landets domstolar, synnerligast då det gäller en för någon slags förbrytelse tilltalad person, som blifvit dömd att med ed värja sig från straff för den åtalade förbrytelsen. Utom det att förbrytaren genom en falsk värjemålsed undgår timligt straff, måste en sådan edgång i hög grad verka förslappande på allmänna rättskänslan till största men för samhället i dess helhet. Synnerligast i mål angående ansvar för lönkrögeri förekommer, icke enstaka, utan tyvärr mycket ofta, att den tilltalade friar sig med värjemålsed, då denna ålägges honom, och, erkänner han ej förseelsen, måste sådan i de allra flesta fall honom ådömas, så länge allmänna lagen vidhåller bestämmelsen att det erfordras tvenne vittnen, som samtidigt och i hvarandras närvaro på en gång erhållit den vara, han olofligen kan hafva att afyttra eller åsatt till försäljning; ty såsom det nu är stäldt hjälper icke, om än huru många personer som helst kunna intyga att de hvar för sig af en lönkrögare köpt spirituosa, och allesammans vittna derom; edgång måste beslutet blifva. Så har vid en domstol i min hemort händt, att en qvinna, som redan 2:ne gånger straffats för oloflig bränvinshandel, då hon 3:dje gången åtalades för dylik förbrytelse, gick den henne ålagda eden emot flere än tio personers vittnesmål, att de alla, ehuru å olika tider, dock inom den tid åta-

let afsåg, köpt bränvin af henne. Lönlöst hade för åklagaren varit inkalla flere vittnen, som hade lika god kännedom om förhållandet, ehuru sådana funnos i mängd. Ingen betviflade emellertid att denna qvinna var saker, men hon gick dock fri.

På det sådana upprörande edgångar i någon mån må undvikas tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen för sin del beslutar den ändring af 29 § 17 kap. Rättegångsbalken, att, då uti åtal för lönkrögeri fyra vittnen intyga den åtalades brottslighet, oaktadt de icke på en gång varit tillstädes, detta må vara fullt bevis.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1884.

Gustaf Jonsson,
från Kalmar län.